

SPÆKHUGGERNYT

apr 11 99

63

DANSK SPÆKHUGGERKLUB

www.dk-sejlads.dk/huggerklub NY!!
E-mail: hugger@dk-sejlads.dk NY!!

BESTYRELSE

Terben Yang formand + medlemsregis. DEN 109
Bogavnvej 6
7100 Vejle
75 84 01 49
E-mail: tov@vejteamt.dk

Hanne Skovbjerg kasserer
Ibsstrupvej 48
2820 Gentofte
39 65 72 89
E-mail: hanne.skovbjerg@dadlnet.dk

Kim Isager
Blibærvenget 30, Thurø
5700 Svendborg
62 20 59 14
E-mail: kim_isager@email.com

Troels Wester Sørensen
Taarbæk Strandvej 87 A
2930 Klampenborg
39 63 10 24
E-mail: wester1@get2net.dk

Jacob Iversen hjemmesiden
Gl. Vindingevej 218
5800 Nyborg
65 31 09 00
E-mail: jaiw@post11.tele.dk

Jette Thisted Simonsen DASP-Butik
Vesterskovvej 22
4793 Bøge
55 89 30 98 / 20 65 20 22
E-mail: jette.simonsen@get2net.dk

ISEFJORD

ingen p.t.

LILLEBELT

Sv As Sibbesen
Rosengade 14-1
6400 Sønderborg
74 42 20 29
sib@daanfoss.com

SYDFYN

Lars Nielsen
Tangroesen 1
5600 Fåborg
62 61 26 82

ÅRHUS

Thomas Sennels
Snogbecksvej 49, 1.
8210 Århus V
20 67 07 57
E-mail: sennels@obs.aau.dk

Poul Erik Petersen
Rude Havvej 150 A
8300 Odder
87 81 99 77
E-mail: pep@arris.dk

ØRESUND

Anker Schrøder
Åloften 136
2990 Nivå
49 14 20 52
E-mail: acs@tek.banc.dk

BØGESTRØMMEN

Jens Jørgensen
Mønvej 42
4720 Præsto
55 99 17 08

SPÆKHUGGERNYT

udgives af Dansk Spækhuggerklub
udsendes 4 gange årligt

REDAKTIONENS ADRESSE:

Jette Thisted Simonsen
Vesterskovvej 22
4793 Bøge
☎ 55 89 30 98 / 20 65 20 22
E-mail: jette.simonsen@get2net.dk
eller: jvets@folketinget.dk

*Indlæg modtages meget gerne på diskette i
programmerne: Word, WP 5.1/5.2 og
tekstfil, samt i papirform.
Ikke Macintosh, tak. Og så selvfølgelig via
E-mail på ovenstående adresse.*

Trykker: Tuttein & Koch, København

DEN 457

DEN 74

DEN 220

DEN 52

DEN 147

DEN 88

DEN 308

DEN 65

DEN 267

DEN 229

Redaktørens manglende omtanke

De første sider af dette blad er præget af, hvordan Deres redaktør har trådt i spindaten og bragt et indlæg, præget af personudfald, og ladet indlægget stå uimodsagt. Den anden part skal naturligvis altid have mulighed for at tage til genmæle, enten i sammen nummer eller umiddelbart efter - det sidste kan kun lade sig gøre i daglige aviser. Jeg beklager dybt over for de involverede og bladets læsere. Man skal lære så længe man lever! Det har jeg! For god ordens skyld kan jeg oplyse, at de berørte personer har modtaget siderne 3-7 til gennemsyn og evt. kommentering forud for trykning i dette nummer af Spækhuggernyt.

Jette (red.)

Kære Henrik (Buhl)

4. februar 1999

Tak for din mail af 8. januar 1999 og undskyld mit sene svar.

Du har naturligvis ret; du skulle have haft lejlighed til at se Peder Skogstads indlæg (til nr. 62) om Sjælland Rundt 1998 og dermed muligheden for at tage til genmæle i samme nummer. Jeg beklager dybt, at jeg var så uopmærksom.

Jeg har naturligvis drøftet det med bestyrelsen og også overfor dem undskyldt min manglende etikette. De har taget det til efterretning og bakker op om min undskyldning til dig. Jeg må dog samtidig sige, at indholdet i Peders indlæg er helt for hans regning, hvilken holdning den øvrige bestyrelse også deler.

Du skal naturligvis have et genmæle i næste nummer (nr. 63. red), hvor jeg også vil indrykke dette brev til dig, hvilket jeg håber, du finder acceptabelt.

De venligste sejerhilsener

Jette, red.

---o o o---

Kære Peder Skogstad

Sendt til PS: d. 11. januar 1999

Jeg er oprigtig rystet over din kommentar til min Sjælland Rundt beretning - jeg synes selv at have vundet SR ved fair kapsejlsads. Som Skipper på 555 er jeg meget ked af at blive fremstillet som en snyder, uden moral, der bedragerisk kan skrive om en sejr - jeg skulle ha' snydt mig til.

Som vi kan læse i Spækhuggernyt er du femdoblet Danmarksmester og du har sikkert vundet meget andet. Derfor er der stor respekt for dig og dine meninger om sejlspor. Jeg er forholdsvis ny i Spækhuggerklassen og jeg er meget imponeret over din for-måen på en kapsejlsadsbane - på vores båd er du omgæret med stor respekt og nogen mystik ... Jeg synes, jeg har skrevet en beretning fra SR, hvor du tydelig kan læse den respekt, jeg nærer for dig og din besætning (trods min lidt flabede facon). I kunne lige så godt have vundet som os! Vi er smadder stolte og glade over at have vundet, ikke mindst fordi vi slog dig (fordi du for os er den dygtigste spækhuggersejler i Danmark!) Jeg har siden undret meget over at du aldrig har lykønsket os med sejren, men det er nu straks mere forståeligt. I dine øjne snød vi os til sejren.

Jeg mener, det er helt uacceptabelt, at der skal gå over et ½ år inden du kommer ud med dine beskyldninger... Jeg har oplevet det som om, at du er en dårlig taber. Hvis dette ikke er tilfældet, mener jeg til gengæld at det er meget usportsligt sådan at falde folk i ryggen og offentligt hænge dem ud som uhæderlige! Det var først ved læsning af Spækhuggernyt, at jeg blev bekendt med dine beskyldninger for snyd og unfair sejlads. Jeg synes, at det eneste rigtige havde været en protest, for på den måde at gøre mig og omverdenen bekendt med, at I mente, at vi havde konkurreret på unfair betingelser. Jeg mener, det er almindelig kotume og "god sportsmanship" at forsøge at afgøre sine tvister under konkurrence, og hvis det er ikke er muligt indgive protest.

Jeg oplever, som du jo nok kan forstå, situationen ved Ven anderledes end dig, hvilket også fremgår af min beretning. *Søndag eftermiddag i Øresund var vinden meget skiftende, inden vi nåede til Ven var I igen kommet foran, fordi I fik (fandt?) vinden først. Op mod Ven lå vi på kryds (du mener halvvind), vi lå i læen af Jer ca. 400-500m ude, da vi nåede sydskanten af øen, kunne I ikke holde højde med os, og faldt ned i os. Vinden løjede og vinden forsvandt - først for jer og så for os - vi var samlet igen. Vinden var nu helt væk og der stod noget gammel sø, der fik storsejlene til at slå frem og tilbage. Vi havde slækket lidt ud, Morten tog "med hele klør-fem fat om skødet" for at undgå de voldsom på, at det var ulovligt, slap Morten forskrækket skødet. Morten gjorde os opmærksom på, at det var ulovligt, slap Morten forskrækket skødet. Morten er en uerfaren kapsejler og ville selvfølgelig ikke snyde eller gøre noget ulovligt - derfor slap han skødet hurtigt. Jeg mener ikke det på nogen måde kan karakteriseres som pumpning og det havde ingen effekt. Det var heller ikke et forsøg på pumpning... Hvis du mener, at vi havde pumpet os det sidste stykke op til dig ved Ven eller før, burde du have lagt protest eller bedt os om på tage en straf. Vi pumpede på intet tidspunkt! I Bøgestrømmen sejlede vi fra Jer på grund af bedre båd fart, vi kom*

bagfra på læns - måske kom vi med vinden (?). At vi ikke overholdt begrænsningsmærke W1 (!) skyldtes at vi ikke havde læst sejlsadsbestemmelserne ordentligt... Det var pinligt og dumt, hvilket jeg også skriver i min beretning! Vi gjorde vores fejl god igen og kunne derefter deltage på lige fod med jer andre i resten af sejlladsen.

Du beskylder mig for at snyde ved højlys dag. W1 ligger ca. 5 sm fra start - tænk så skulle vi have sejlet 207 sm uden at vide om vi var blevet disket. Dernæst beskylder du os for, uden blåt, at have pumpet os gennem Bøgestrømmen - og så sandelig forbi dig, i kun en halv bådlængdes afstand! Hvis vi virkelig ville pumpe, ville vi så gøre det foran dig? Hvis vi var ligeglade med hvad I mente og ikke havde nogen moral, ville vi så give slip?

Jeg håber, at dette brev vil ændre på din opfattelse af mig som en uhæderlig sejler med "kedelige jollemanere" til en "fair kapsejler". Jeg er ked af at vi skal bruge tid på det her, men jeg forventer en snarlig personlig oprejsning. Du må forstå, at det her er en alvorlig sag. Jeg har derfor taget kontakt til Spækhuggerklubbens bestyrelse. Jeg har meddelt, at jeg forventer en reaktion og at jeg overvejer at gå til Dansk Sejlunion.

Venlig hilsen
Henrik Buhl

I gabestokken

For Henrik Buhl, DEN 555, må det have været redselsfuldt at slå op i sidste nummer af Spækhuggernyt. Ja, rent ud afskyeligt.

Forrest i bladet kunne han læse et voldsomt angreb på sin person, og et par sider længere henne findes så en ubekymret artikel af hans egen, som han må have skrevet lykkeligt uvidende om den ekstremt grimme anklage for snyderi, han altså rammes af i samme blad. Det kan næsten ikke blive mere pinligt.

Konstellationen illustrerer bedre end noget andet det problematiske ved personorienteret debat i kvartalstidsskrifter: Den angrebne er uden mulighed for at tage til genmæle i mindst 3 måneder. Ud fra enhver synsvinkel en helt uacceptabel situation.

I det konkrete tilfælde er det endda særligt slemt: Baggrunden for Peder Skogstads angreb i bladet er ikke mindst hans frustration over ikke at have haft beviser nok til at vinde en protest. Og det er jo en situation, man godt kan genkende. Men præcis de samme beviskrav der stilles i protestsituationen bør i realiteten gælde ved fremsættelsen af anklager offentligt. Med andre ord: Kan man ikke dokumentere sine påstande, skal man ikke fremsætte dem, og slet ikke offentligt, og slet ikke uden at modparten kan svare inden for rimelig tid.

Det må være et uomgængeligt "retsprincip", uanset hvor mægirriterende det er at læse en konkurrentis begejstrede fortælling om en sejr, man mener er vundet på snyderi.

Peder, det er muligt at du, som du skriver "har nogle bemærkninger, som du MÅ af med", og det er muligt, at redaktionen kender dig som en fair sejler, der nok ikke lyver om det passerede, men principielt går den altså ikke. Som det hedder et sted i kapsejlsreglerne, dog ganske vist i en anden forbindelse: Den eneste udvej er at protestere.

Personligt ville jeg betragte det som en mindre straf at tage en protest end at stå som snyder i et blad i 3 måneder. Men jeg kender ikke Henrik Buhl, og dette er ikke et forsvar for snyd på banen. Det er et vink til redaktionen om at overveje, hvordan den i fremtiden vil tackle problemet omkring personangreb og kvartalstidsskrifter, uden at bladet af den grund bliver kedeligt.

En naturlig løsning kunne være, at man i hvert enkelt tilfælde vurderer, om personangrebet er så hårdt, at det bør sendes til udtalelse hos den angrebne, før det offentliggøres.

Jan Eggers (engang DEN 565)

Gentlemen

Sejlsport er en gentleman's sport. Alle udøvere af denne spændende, krævende og dejlige sport har oplevet en situation i båden, hvor man diskuterer: Var vi nu over startlinien for tidligt - hvor tæt var vi egentlig på det mærke - eller det er da vist ikke lovligt det, de gør derovre. Det er forholdsvist let at snyde i sejlsport - især på distan- cesejladser. Det er mit klare indtryk, at det gør man ikke. De fejl, der opstår, fore- kommer som regel på grund af fejlvurderinger eller mangel på kendskab til kapsej- ladsreglerne. I de tilfælde er der ikke tale om bevidst snyd.

I langt de fleste tilfælde retter synderne fejlene selv, og kun i grelle tilfælde afgøres tvistigheder af en jury. Efter kapsejladser er der ofte diskussioner, hvor en part me- ner, at en anden har gjort noget, der er tvivlsomt. I de fleste tilfælde er der tale om spidsfindige fortolkninger af reglerne, og diskussionerne er frugtbare og ofte med til at gøre aftersailing til en livlig affære. Sådan er det og sådan skal det blive ved med at være.

Det er meget ubehageligt, at der er så stor uenighed mellem Henrik Buhl og Peder Skogstad om Sjælland rundt 1998. Især fordi det drejer sig om markante overtrædel- ser af kapsejladserne. Begge herrer er erfarne kapsejlere og kender udmærket kapsejladserne. Det var derfor med undren, at jeg læste Peders Skogstads artikel i sidste nummer. Især fordi Peder om nogen har været med til i praksis at fremme gentleman-princippet i kapsejladser.

Det princip er åbenbart gået fløjten i debatsammenhæng. Andetsteds i bladet be- skriver Jan Eggers så udmærket, hvordan man bør forholde sig, så jeg vil indskrænke mig til at stå fast, at den slags indlæg ikke hører hjemme i bladet.

Her er der et problem, som ikke umiddelbart kan løses. Det er let at tage en be- slutning om, at der ikke skal bringes indlæg om tvistigheder - men vil være en forkert udvikling. Bladet bliver let dødt og kedeligt. Så det er en balancegang mellem det provokerende og anstændige. Principielt skal der ikke være censur i bladet. Censuren skal ligge hos dem, der skriver indlæggene.

Bestyrelsen vil derfor opfordre til at indlæg til bladet laves med gentlemanens re- spekt og etik, som der gælder på en kapsejlsbane.

Der er imidlertid heller ingen tvivl om at redaktionen har begået en fejl. Peders indlæg skulle selvfølgelig som minimum have været forelagt Henrik, som så kunne have svaret på det. Vi har diskuteret sagen i bestyrelsen og taget ved lære af den. På redaktionens vegne undskylder jeg hermed at det ikke er sket. Henrik kommer til or- de i dette blad og jeg håber, at det lukker den diskussion.

På bestyrelsens vegne
Torben Vang

LADIES CUP 1999

Kvindelig Sejlklub afholder Ladies Cup søndag den 9. maj 1999

Ladies Cup er en distancesejls på Øresund for kølbåde. 1. start går kl. 09.30 ud for Tuborg Havn.

Fra primo april vil der ligge tilmeldingsblanketter i klubberne. Sidste rettidige tilmelding er *lørdag den 1. maj*. Eftertilmelding er dog mulig.

Spørgsmål og/eller tilmelding kan rettes til Annelise Søndertoft, ☎ 43 69 11 79.

Vi glæder os til at se rigtig mange sejlere på banen.

Med venlig hilsen

Kvindelig Sejlklub

Min slutstrofe om popnitter

Tillad en tidligere Optimistjolle-produktudvikler at komme med nogle kommentarer til Klaus Næraas' "En kommentar om popnitter", der var en kommentar til en tidligere artikel af min.

Popnitning er en fastgørelsesmetode, der som Klaus (tidligere Spækhugger-produktudvikler) skriver, kræver meget stor omhyggelighed af montereren. Både f.s.v. angår selve arbejdet, men også når det drejer sig om materiale- og værktøjsvalg. Især det sidste kan være svært at honorere i en akut situation, som den vor ven sejleren var i under DM sidste år. Og det var til den situation, jeg i forrige nummer foreslog et par andre løsninger end popnitter.

Men selv for den professionelle rigger kniber det ofte med omhyggeligheden, og følgerne er triste. I mine snart 40 år som sejler har jeg set en uendelighed af tærringer og løsrevne beslag på fabriksmonterede emner. Deraf min skepsis overfor denne iøvrigt i princippet udmærkede fastgørelsesmetode.

Noget af det man hyppigt ser er, at montereren har negligeret det faktum, at beslaget ikke blev trukket ordentligt an mod emnet i første hug. Altså gaber det en millimeter, og den millimeter er katastrofal i det lange løb. Men det er besværligt at lave om, når man først har poppet med tangen, og derfor lader man som ingenting. Så check for gabende beslag.

Klaus nævner heldigvis svejsemøtrikken. Den glemte jeg i farten, skønt jeg selv har brugt denne uforlignelige dims mange steder, også indeni rundholter. Og man kan roligt liste et par af dem indenfor for at montere et storskødebeslag på bormnen, så dan som vor ven sejleren skulle. Og man kan roligt lave et fingerstort hul til formlæet, skønt Klaus advarer mod det. Belastningen (trækket) det pågældende sted er kun på 225 kg

Det er straks værre inde i området omkring kinkingstrap'en, hvor man virkeligt skal checke sine beslag nøje og ofte. Det gælder også gat-beslaget for bormudhalet, altså det beslag der sidder nærmest kicken. Jeg har selv haft en spækhuggerbom, der knækkede i en bomning, fordi dette beslag ikke var ordentligt monteret af riggeren - med popnitter!

Jan Eggers (engang DEN 565)

Århus Bugt og året der gik ...engang sidste år.

Vi har nu fået samlet trådene op i Århus, og lagt den forgange sæson på hylden. Alle de bristede forhåbninger er glemt, men alle de gode resultater står i frisk erindring og giver næring til en god selvtillid, inden det hele brager løs i '99.

Jens Erik i DEN 431, tog sig endnu en gang af pokalen; han stillede op til alle stævnerne og vandt dem også..... Nåh nej, vi er nogen som husker "Den gamle mand og Havet", Torben Prechts slutspurt i Tre Broer. Torben Precht beviste hermed at ingen er umulige at slå, og det vil vi huske, når næste sæson går i gang.

1998 sæson var en dejlig sæson. Vi havde igen en kanon tur rundt om Fyn, og en masse gode kapsejladser, og når vi ikke har kunnet klare det på vandet, så har det været utroligt skægt at komme på land. '98 har også budt på nye ansigter, og det er jo en fornøjelse, at der kommer flere og flere huggere til vores arrangementer. Eksempelvis vil jeg nævne Århus Festuge som var et af de store højdepunkter. Vi var ti huggere på vandet, og der blev kæmpet hårdt alle steder i feltet. Om aftenen havde vi et ordentlig gilde med koner, sejlere, musik og en masse rødvin. Vi nemlig så privilegerede at have afsløret, at Kim fra D-431 er en ganske fortrinlig kok (mange tak for indsatsen). Kim har allerede lovet et lignende arrangement, hvis vi bliver min. 10 huggere til Premier Cup i Marselisborg i 1999. Så lad det være en opfordring til alle om at komme og være med.

Huggerne '98 Huggerne '98

Skipper	sejlr	Tuborg Fyn Cup	Århus Cup	Tre Broer	Århus festuge	Egå Hovedkap	Point	Plac.
Jens Erik Hansen	431	10	10	9	10	0	39	1
Thomas Sennels	457	8		8	9	0	26	2
Carsten Nord Schweer	500		9	7	7	0	23	3
Jesper Andersen	109	6	8		8	0	22	4
Torben Precht	515	9		10		0	19	5
Carl Wiltrup	239	5			6	0	11	6
Redmund Hansen	294			6	5	0	11	7
Henrik Wolf	476	7			0	0	7	8
Carsten Elgård	264	4			2	0	6	9
Ole Wiæl	433			5		0	5	10
Poul Erik Pedersen	74	2			3	0	5	11
Torben Steen Jensen	177				4	0	4	12
Ole Krabbe	242	3				0	3	13
Lars Nybroe	292	1			1	0	2	14

... og Århus-aktiviteter i året, der er kommet!

Det er nu afgjort, hvilke sejladser, som skal være gældende i vores pokalserie 1999. Vi sejler 6 sejladser men med to fratrækkere:

Kapsejlads	Arranger	Dato
Premier Cup	Marselisborg Sejlklub	8.-9. maj
Tuborg Fyn Cup	Bogense	28.-30. maj
DM Spækhugger	Lynæs	5.-8. august
Hou Cup	Hou	28.-29. august
Århus Festuge	Århus Sejlspor	5.-6. september
Egå Hovedkapsejlads	Egå Sejlklub	19. september

Spækhuggerweekend 1999

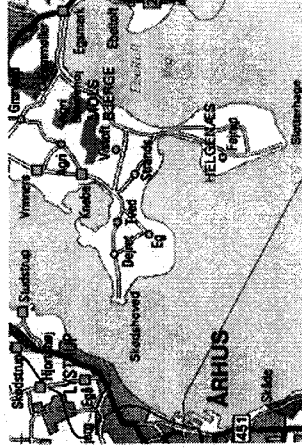
Yderligere gentager vi succesen fra sidste år med spækhuggerweekenden. Samme tid, samme sted, men forhåbentligt endnu flere sejlere. Vi mødes på **Tunø i weekenden den 20-21. juni**, hvor vi samles hen ad kl. 15-16 stykker om lørdagen.

Med forhåbninger om endnu en god sæson, vil jeg gerne opfordre alle til at komme og være med. For husk: Det er sjovt, når vi er mange.

Med venlig hilsen

**Thomas Sennels
Epaular, DEN 457**

Ps: Hvis man er indehaver af en email adresse, så skal man være meget velkommen til at sende den til mig, så vil du hurtigt få informationerne, når der skal ske noget spændende i Århus. E-mail: sennels@obs.aau.dk

Pokalserien 1999 - Sydfyn og Lillebælt

Den 26. januar 1999 blev der afholdt møde i Faaborg Sejlklub, hvor pokalseriens sejladses og aktiviteter for 1999 blev fastlagt.

Dato	Stævne	Arrangør	Tilmelding
30. maj	Tåsinge Rundt	Svendborg Sund Sejlklub	62 24 25 27
12. juni	Als Rundt	Sønderborg Yacht Club	74 42 09 19
21.-22. august	Øhavet Rundt	Thurø Sejlklub	62 20 62 08
11. september	Skar Drej	Ballen Sejlklub	62 24 36 65

Spækhuggerweekend 1999 Sydfyn/Lillebælt

Dette års spækhuggeretur får til **Ærøskøbing den 5.-6. juni**. I år håber jeg, at rigtig mange spækhuggersejlere vil møde op. Medbring mad + drikke og evt. grill. Vel mødt!

Lars Nielsen, DEN 229

Bøgestrømmens pokalserie i 1998 og 1999

Vinder af Bøgestrømmens pokalserie i 1998 blev Christian, Lars og Poul i "Sprøjt", DEN 140. En mere detaljeret resultatliste er lovet til næste nummer af dette blad.

I 1999 udgør følgende sejladses (p.t.) Bøgestrømmens pokalserie:

Stævne	Dato	Arrangør	Tilmelding
Tærø Rundt - 10 års jubi.	5. juni	Bogø Sejlklub	55 89 44 77
Præstø Fjord Cup	14. august	Præstø Sejlklub	56 71 22 03
Lindholm Rundt	21. august	Sejklubben Møn	55 81 50 60

Der er mulighed for at udvide serien med 1-2 sejladses. Information vil i givet fald tilgås huggersejlerne i Bøgestrømmen snarest.

Spækhuggerweekend i Bøgestrømmen 1999

Årets spækhuggeretur går atter til **Bogø den 5.-6. juni** - i forbindelse med Tærø Rundt. Alle er meget velkomne - også uden båd. " Se annonce andetsteds i bladet for Tærø Rundt, der i år fejrer 10 års jubilæum.

Kontakt ovennævnte telefonnummer eller under tegnede for yderligere information. Vel mødt!

Jens Jørgensen, "Røde Orm", DEN 52

Pokalserien i Øresund 1999

Følgende sejladser indgår i Øresundspokalen i 1999:

Stævne	Dato	Arrangør
Ladies Cup	9. maj 1999	Kvindelig Sejlkлуб
Spækhuggerstævne	6. juni	ØSF (FREM)
Lynette Cup	11. september	Sejlkлубben Lynetten
Jameson Whiskey Cup	4. oktober	Vedbæk Sejlkлуб

Vel mødt til sejladserne!!

Og så har jeg besluttet, at denne sæson bliver min sidste som kontaktperson i Øresund. Skal spækhuggerne i Øresund fortsat mødes i pokalserien, skal der findes en - gerne flere - afløser(e) for mig. Det bør ikke blive noget problem, da området har den højeste koncentration af spækhuggere i DK. Arbejdet går i al sin enkelhed ud på at beslutte, hvilke sejladser, der skal indgå i pokalserien og melde dette ind til redaktøren i starten af året. Når sæsonen slutter indsamles resultaterne, der foretages pointberegning og sammentælling og redaktøren forsynes med årets resultat, gerne

krydret med en kort beretning fra de enkelte sejladser.

Herudover står det kontaktpersonen/erne frit at arrangere div. sammenkomster - eksempelvis Spækhuggerweekend, foredrag, interne sejladser og hvad hjertet, tiden og viljen ellers begærer.

Jeg forventer således snarest at blive kontaktet af nye kræfter i Øresund og er til disposition med yderligere oplysninger.

Anker Schrøder, DEN 220

Gasteplads søges -til onsdagsmatch i Svanemøllekredsen

DM's eneste "kvindebåd" består ej læn- gere, grundet ændrede sejlinteresser, krævende uddannelse, job etc., hvilket er mindre heldigt for mig, som stadig gerne vil sejle onsdagsmatch og deltage i DM. Jeg har deltaget i Svanemøllekredsens onsdagsmatcher de sidste 6 år, deltaget i Fyn Rundt og sejlet Sjælland Rundt flere gange. To gange har jeg

deltaget i DM, sidste gang i 98. Så hvis du mangler en gast til den kommende sæson, så kontakt venligst undertegnede.

Anne Holmegaard

☎ 35 26 48 24

E-mail Holmegd@vip.cybercity.dk

Danmarksmesterskab 1999 i Lynæs

Det er en stor glæde for bestyrelsen at kunne fortælle jer at Lynæs Sejlklub vil være værter ved vores Danmarksmesterskab i 1999.

Lynæs ligger jo som bekendt på Sjællands nordkyst ved indsejlingen til Isefjorden. Den 23. januar havde bestyrelsen det første planlægningsmøde med Lynæs Sejlklub. Nedenfor vil vi kort referere nogle af de ting, som vi fastlagde:

Stævnet afholdes fra **torsdag den 5. til søndag den 8. august**. Torsdag er åbningsdag, hvor der vil være sejlmåling, mulighed for bundskrubning samt hyggeligt samvær med andre sejlere. Traditionen tro er der generalforsamling torsdag aften. Sejlsæsonen afholdes fredag, lørdag og søndag. På disse tre dage tilstræber vi at nå i alt 7 sejladser, og ligesom sidste år anvendes olympisk trekantsbane og pølsebaner. Lynæs Sejlklub har et godt kapsejlsdområde inde i fjorden.

Stævnet foregår jo både til vands og til lands, så der er også tænkt på det sociale arrangement. Vi kan allerede begynde at glæde os til at tilbringe nogle dage i en rar sejlklub, til fælles morgenbord, til grillaften om fredagen og festmiddag om lørdagen. Og masser af muligheder for at mindes og diskutere de sidste 25 års mærkerundinger. Familie og venner er naturligvis meget velkomne og der vil være mulighed for camping.

Den officielle indbydelse vil blive udsendt med juni-bladet. Som noget nyt vil vi prøve at holde jer orienteret via vores hjemmeside, som i øvrigt får en link til Lynæs Sejlklubs hjemmeside. Der bliver måske også mulighed for elektronisk tilmelding.

På bestyrelsens vegne, marts 1999

Hanne og Troels

I forbindelse med DM

.... vil der også i 1999 blive foretaget kontrol, denne gang af sikkerhedsudstyret, jf. klassereglernes Del 5. Vær opmærksom på, at pkt. 5.2.14 om nødsignaler blev ændret på generalforsamlingen i 1996 således, at du skal medbringe et antal nødsignaler, svarende til "Sjælland Rundt-kufferten" (se evt. Spækhuggernyt nr. 52, juni 1996).

Bestyrelsen

Gennemgående sejlpinde

Til generalforsamlingen til sommer er der et forslag om at tillade gennemgående sejlpinde i storsejlet. Hvis det vedtages betyder det at længden på sejlpindene bliver fri.

Baggrunden er at storsejlet derved kan anvendes i længere tid som kapsejlssejl og at brugsværdien bliver større under tursejlsads da sejlet bliver lettere at bjærge på bommen.

Bestyrelsen har arbejdet med ideen og vi har blandt andet henvendt os til sejlimagesne for at høre om deres mening.

Bestyrelsen finder at det IKKE bør tillades til næste generalforsamling fordi:

1. En analyse af de storsejl, der anvendes under DM viser at storsejl har en rimelig lang levetid i forvejen.
2. På sidste generalforsamling blev det vedtaget at tillade mylar til forsejl. Mange sejlere investerer i nye sejl og bestyrelsen er bange for at nye omkostninger vil skræmme flere bort fra kapsejlsads. Vi vil ikke risikere at klassen deles.
3. Vi har en udmærket regel i at sejl skal kunne pakkes til $1 * 1 * 0,3$ meter. Denne regel er oprindeligt indført for at undgå anvendelse af ekstreme materialer. Ved at tillade gennemgående sejlpinde i storsejlet er der en risiko for at der anvendes en endnu hårdere Yamtemper. Der er allerede eksempler på sejl, der "knækker" ved foldning.
4. Når man anvender gennemgående sejlpinde ser det altid ud som om at storsejlet står godt. Det bliver med andre ord sværere at se om trimmet er rigtigt. Det er uhensigtsmæssigt da båden ofte anvendes til uddannelse af nye sejlere.

Bestyrelsens holdning er at omkostningerne ved sejlads skal holdes ned i klassen. Det var blandt andet derfor at vi anbefalede at tillade mylar i klassen da sejlene nu er billigere i forhold til deres levetid. Vi har ikke lyst til at pålægge sejlerne nye udgifter for mylar'en er fordyret.

Vi er til gengæld ikke afvisende overfor at indføre det på et senere tidspunkt.

På bestyrelsens vegne

Torben Vang

Vi har fået ny hjemmeside

Adressen er <http://www.dk-sejlads.dk/huggerklub> . Og e-mail adressen er: hugger@dk-sejlads.dk . Samtidig har vi fået ny webmaster: Mogens Isager, søn af Kim fra Kitofa. Jeg hjælper Mogens så godt, jeg kan på den indholdsmæssige del af siden. Har du idéer eller aktuelt stof til hjemmesiden, må du meget gerne maile det til mig. jainv@post11.tele.dk

Jakob Iversen, DEN 308

Hjælp, min mastefod tærer

Jeg har tænkt mig at købe en ny, men det kan jo godt være, at den gamle stadig er stærk nok. Og hvis jeg køber en ny, hvordan undgår jeg så, at den nye også tærer?

Selvfølgelig vil jeg fylde godt op med silicone mellem masten og mastefoden. Men kan man ikke forbinde mastefoden med et eller andet? Eller flytter man så bare tæringen et andet sted hen? Det kan godt være, at emnet har været berørt i et tidligere nummer af Spækhuggernyt. Men der er sikkert mange spækhuggere, der har skiftet ejere siden da.

Med venlig hilsen

Thomas Olsen, DEN 545 "Oline"
Willemoesgade
2100 København Ø

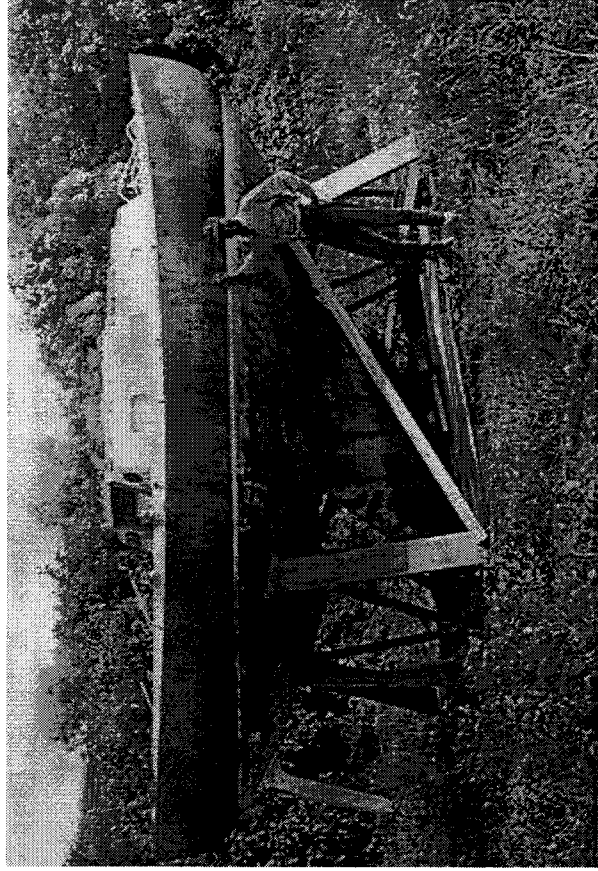

Spækhugger på Sankt Croix

I oktober 98 fik klubben en e-mail fra Kent Gometz på Sankt Croix. Kent havde sidste sommer overtaget en spækhugger, som var blevet ildet tilredt i forbindelse med en orkan på øen. Han er nu i gang med et større restaureringsarbejde og havde derfor brug for hjælp; dels med tegninger af rig og sejl, dels med dele til ror og lønning. Jeg tog kontakten op med Kent og lærte ham efterhånden at kende via e-mail. I december 98 meddelte han, at han kom til Danmark i starten af januar. Den 14. mødtes vi på Scandic hotel i København. Jeg tilbragte en fin dag sammen med Kent, hans kone og to børn, dels som konsulent i forbindelse med køb af dele hos Baltic Bådudstyr, dels som

guide rundt på div. havne for at se på Spækhuggere, mest på land, men også en enkelt i vandet i Vedbæk. Og selvfølgelig også forbi den lille havfrue og Amalienborg. Kent er en meget flink fyr, der gerne vil have besøg fra Danmark. Så hvis der er nogen der har lyst til at sejle Spækhugger blandt palmer og koralrev, har klubben hermed en forbindelse, der kan bruges. Hvis der nogen, der kender til en blå Spækhugger, der er efterladt i Caribien, vil Kent meget gerne høre fra jer. Man kan ringe eller skrive til mig, så vil jeg formidler kontakten videre.

Jakob Iversen, DEN 308

Kent Gometz fra Saint Croix og hans spækhugger, Svina

Havets gladiator

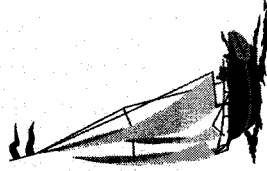
Jeg faldt her i efteråret over en stor stak gamle bådblade. Blandt de gamle blade er der særligt et, som vækker begejstring. Bådnyt nr. 1, 14 januar 1972. Forsiden prydes af to spækhuggere i en frisk spilerskæring. Inden i bladet er der under overskriften **HAVETS GLADIATOR** en 4 siders test, der indledes: " Der er mere end blot navnet tilfælles med Atlanterhavets farlige rovdyr og den hurtigsejlende Spækhugger. Kun få kan tage dysten med den eller slippe fra den. Spækhuggeren - altså båden - er et af de mest attraktive fartøjer til distancekapsejlsads i sin prisklasse." Og sådan skulle det være mange år frem fristes man til at tilføje. Den objektive og sandfærdige linie får dog et knæk lidt længere fremme i testen, hvor der skrives noget så forkert som: " Som turbåd er Spækhuggeren til gengæld ikke tillokkende. Apteringen er direkte dårlig til tursejlsads og pladsforholdene beskedne, når man ser på, hvad andre både i samme prisklasse kan tilbyde." Trods det sidste kan det på det stærkeste anbefales at gå på det lokale bibliotek og kikke i deres gemmer, måske er man heldig og få far i dette klassiske nummer af Bådnyt. I det hele taget må man sige, at det at læse resultatlisterne i bådblade fra 70'erne styrker selvtilliden her op til sæson starten.

Jakob Iversen, DEN 308

DM 2000

DM 2000 bliver i Nyborg! Efter at færgerne er forsvundet fra farvandet ud for Nyborg er dette blevet et af landet mest attraktive til afholdelse af mesterskaber. Det er et behageligt farvand uden for megen strøm og banerne kan placeres forholdsvis tæt på havnen. Samtidig får vi, hvis vi vil, mulighed for at lave en spændende distance sejlsads ud i Storebælt i stil med den, vi havde på Agersø i 1996. Og en central placering i landet. Vi har derfor taget kontakt til Nyborg Sejlforening og spurgt, om de ville afholde vores mesterskab i år 2000, det har de indvilliget i. Vi har derudover en tæt kontakt til Nyborg Sejlforening i bestyrelsen.

Jakob Iversen, DEN 308

Sjælland Rundt med Rimfaxe

(2. del af Rimfaxes tilbageblik. Red.)

Atter i Helsingør

Det næste markante år var 1981. Starten gik på kryds i svag svingende vind og en kraftig medstrøm. Hvordan det nu ellers gik til, lykkedes det os ikke alene at formøble en pæn start, men også at blive den sidste af ca. 80 spækhuggere, ja faktisk næsten af hele starten. Vi havde forsøgt at vælge de rigtige ben, men kom efterhånden tæt ind under land, og når vi ville udad mødte vi en flåde af både på styrbord halse, så vi måtte vende ind igen. Intet er vel så galt, at det ikke er godt for noget, og da vi kom til W1-bøjen beordrede jeg kurs nordpå ud i strømmen, og vi passerede stadig nye strømskel. Vi sejlede naturligvis også vestpå, men hver gang det kneb tog vi længere udad. I spøg sagde jeg til vor ældste gast Robert: "Hva pokker, der er et isbjørn", og han vendte sig for at se efter. Inde under land lå et kæmpefelt, der var gået helt i stå, nu var der nærmest ingen vind. Jeg har siden hørt, at man derinde kæmpede sig helt ind på grunden for at undgå modstrømmen i idvandet, ja nogle lå endda for anker, men vi kanede altså afsted med den nordvestgående strøm, og passerede efterhånden hele feltet, som også omfattede de foregående starter. For at det ikke skulle være løgn kom vinden endelig fra NNV og først til os. Vi var kommet på linie med de første under land, men det er jo risikabelt at ligge så langt ude på en fløj. Vi havde frisk vind med slæk på skøderne mod Odden og studerede naturligvis ivrigt feltet i kikkerten. De forreste sejlede fra os, det var jo de store både, men vi

skelnede også en gruppe spækhuggere, der løb fra os. Så slækkede vi lidt ud efterhånden, og kom efterhånden nærmere feltet. Egentlig har man jo heller ikke vundet noget, før man enten passerer et hjørne eller er inde i rækken, og hvis vinden gik i syd eller omvendt gav os plad læns til Odden, så var alt hurtigt sat til. Da vi således havde solgt det meste af den ekstra højde, kunne vi se i kikkerten, at de hurtige spækhuggere var kaskelotter. Ved Odden spidsede vinden, og vi endte med at måtte tage et langt ben udad, mindst 20 minutter, og vi var så tredje spækhugger rundt, vi lå ganske tæt. Nu fulgte en utrolig spiletur ned gennem Storebælt i op til 12 m/s, hvor vi på et tidspunkt fik sejlet hele fordækket under vand og havde den nydeligste bobølge fra begge sider af akhytten. En let lufning fik dog hældt vandet af, men vi fandt ved hjemkomsten godt en spand vand i forrummet, kommet ned gennem luftventilen. Min ældste nevø var med som gast, og han var efterhånden blevet en erfaren ynglingssejler. Han lærte os, at når man havde fået viklet spileren rundt om fokkestaget skulle man blot bomme, så ville møllen dreje den modsatte vej, ganske nyttigt. Vi fulgtes med nr. 111 Miraculix, og det var ikke så dårligt. Den vilde spilersejladts forsatte helt gennem Bøgestrømmen, hvor Miraculix nærmest krydsede med spileren mellem de to soldater for at kunne beholde den oppe ud gennem renden og videre over bugten. På et tidspunkt i Øresund troede vi, at vi alle ville slå Aksel Holms gamle rekord, men vinden døde, så vi

endte med knapt 37 timer. Vi blev nr. 4, mindre end tyve minutter efter Knudsen, som vist dermed overtog tronen i spækhuggerklassen. Det var mindre end det, som vi havde smidt væk ved Odten, og da tænkte jeg, at når vi får det hele foræret på et sølvfad og alligevel ikke formår at vinde, så gør vi det aldrig.

Gå ikke af vejen for en god historie!

Man skal aldrig sige aldrig, og i 1984 gik det anderledes. Her må jeg indskyde, at Robert meldte fra som gast med den begrundelse, at han ikke kunne sove. Hans lydelige snorken sagde dog noget andet, men han nærmede sig de 70 år, og havde året forinden fået at vide af konen, at han godt måtte sejle med, bare han lovede ikke at gå på dæk. Dog var han nær faldet over bord, da han skulle hale i bomduallet, og det pludseligt knækkede. Robert var ellers en spændende gast. Han havde sejlet hele livet, først med de gamle skonerter i Østerseen, siden i konvojerne under krigen. Kapsejlsads havde han ikke selv dyrket, men han havde dog været gast hos den navnkundige Aage Sejrbø. Robert var stadig stærk som en bjørn. Når man bad ham stramme ind i fokken, trak han bare, det pjat med håndsving og spil var vel for nymodens. Desuden kunne han fortælle. Et par eksempler skal med. Han sejlede Sjælland Rundt med Sejrbø, og en af gasterne havde fået øje på en kost og ville finde ud af, hvad det var for en. "Det kan vi sgu se, når vi kommer derhen", lød det tørt fra Sejrbø. En anden af hans yndlingskrøner stammede fra årene som skibsdreng. Det var hårde tider for træskibsarten, og skipperne måtte sejle alene med en dreng. De var utroligt fedtede med pro-

vianten og tanken om fedtede skipperne forlod aldrig Robert, selv om han ikke klagede over forplejningen i Rimfaxe - måske havde han også bevaret en instinktiv fornemmelse af, at det kostede lussinger.

Efter et år med isvinter lød det bestændigt i radioens farvandsferretninger: "På grund af issituationen kan afmærkningen i de indre danske farvande ikke forventes at være på plads og i orden". Da det også havde forlydt det meste af maj måned, blev det for meget for Robert, og han skrev et åbent brev til farvandsdirektøren og spurgte om han nu på den baggrund godt kunne risikere at tage på ferie i båden den 15. juni. Om nu det fik dem til at vågne og opdage, at det hvide omkring dem ikke var sne, men bare støv og at det var på tide at vove sig ud med bøjerne, vides ikke, men han fik et beroligende svar, og udsendelserne ophørte.

Sådan overlever du i 30 s/m

Vi havde i et antal år været 5 mand ombord på Sjælland Rundt, tre til at sejle og to til at sove. Det var ordenen, men ikke helt virkeligheden, for trediemanden om natten tog sig altid en god lur på tværkøjen, og om eftermiddagen var vi så fem oppe og kunne hverken komme frem eller tilbage. Nu var vi kun 3, foruden mig var det Carl og Uffe, som var den mest erfarne. Han var begyndt som underdog blandt særdeles hårde hunde i en W-båd, der sejlede mere under end over vandet, og havde siden deltaget mange år som skipper på sin egen spidsgatter. Vi fik nu min yngste nevø Mikael med som fjerdemand. Han havde ikke megen erfaring, men det skulle han få!

Det startede meget fredeligt. Vi ple-

jede at få en fornuftig start, og så gjaldt det jo om at fejre det, inden vi tabte for meget, så vi tog en Gammel Dansk eller to. Siden blæste det op og Mikael fik glæde af drammen en gang til. Det blev et surt kryds til Røsnæs, og søsygen hærgede. I Sejrbugten blev jeg afløst. Nu har vi de bedst tænkelige søkøjer, men kunsten er jo at få olietøjet af og klatre op i køjen, før man bliver dårlig. Det lykkedes, og jeg lå der med fred i sindet og hørte søerne brage ned i cockpitet. Godt det ikke er mig, tænkte jeg. De holdt da heller ikke længe, og jeg måtte atter tage over. Efterhånden blev det for meget med stor genua og rebet storsejl, men jeg skønnede, at det var bedst at lade de to andre sove. Det gik nu altsammen, men måske ikke så hurtigt.

Nede i Smålandsfarvandet havde jeg sovet længe og godt, og jeg stod op. Det var frisk spilersejlsads, så jeg satte mig ud for at få luftet det fugtige tøj med den tanke, at jeg ville lave æg og bacon for at styrke moralen, en sær gammel tradition, vi har. Vi var nær Venegrund, og de fandt ud af, at vi måtte bomme, så Carl gik op for at bjerge genuaen. Så kæntrede vi til luv! Jeg sad i vand til livet og Carl på fordækket fandt heldigvis noget at holde sig i. Nu gik det hele lidt stærkt, og jeg kan ikke huske detaljerne, men formodentlig bommede både den selv, og spileren viklede sig om fokkestaget. Nå, så skulle man jo blot bomme igen, men spileren lavede nu en ny mølle højere oppe, så bunden var snoet den ene vej, toppen den anden. Uffe foreslog, at siden spileren var snoet rundt om genuaen, som ikke var kommet ned, kunne man vel få begge sejl ned samtidig. Det var hårdt arbejde for to mand, men det lykkedes. Hvor

Venegrunden lå, fandt vi aldrig ud af. Der var udsendt stormvarsel og himlen var blåsort, så jeg udrød: "jeg er sgu ligeglad med om vi bliver nr. 52 eller nr. 59, for det her har jeg ikke råd til" (jeg er en lidt pessimistisk natur, vi lå vist meget bedre), og beordrede den lille genua, som jeg havde drømt om hele natten, sat ud til luv. Vi lå så og sakkede et kvarters tid. Så kom vinden. Det var meget brat og helt vildt, over 30 m/s. Bådens voldsomme acceleration føltes i hele kroppen, som når et fly starter. Da den første forskrækkelse havde lagt sig, kunne vi konstatere, at Carl kunne styre båden, det var jo også en perfekt sejlføring, selv om båden nogle gange truede med at kæntrte til luv. Vi planede med en fart som nok ingen spøkhugger har prøvet, hverken før eller siden. Bovbølggen stod så højt nede ved cockpitet, at man ikke kunne se ud til siderne, når man sad ned. Vi hørte siden at nogen i en anden båd kaldte os "den flyvende hollænder". Men vi gik jo også "i stå", dvs. 8 knob, ellers har det nok været det dobbelte, og fik så mulighed for at se os omkring.

Der var totalt kaos. Nogle havde blot en fok, mange blot riggen og en del havde en spiler flagrende vandret ud fra mastetoppen. En påstod senere, at han havde logget 7 knob for riggen. Vi havde været heldige at sætte en sejlføring, som ingen kunne drømme om at eftergøre, simpelthen fordi det var livsfarligt at gå på dækket og fægte med en spilerstige. Alle syntes også, at de havde rigeligt sejl på, så vi sejlede fra alt og alle. Kunne hækstaget virkelig holde? Vi fik rebet storsejlet på plat læns, heldigvis havde vi fået afskaffet rullerebet, men fokken måtte blive oppe, til vi kom ind i smult vande efter Storstømsbroen.

Den eneste båd, der kunne følge os, var en Elvstrøm 38. Den gik for fulde sejl, genuaen var jo blot i læ, men storsejlet var tilstrækkeligt til at få den store motorsejler til at plane, et utroligt syn. Den skulle gennem Grønsumd og gik på styrbord halse, mens vi gik på bagbord. Vi skulle altså vige, men det var ikke så simpelt, det var jo også begrænset, hvor hårdt vi kunne skære med den sejlføring. Vi skiftedes til at plane, et halvt minut ad gangen, vældigt længe, og når vi var 100 m forude gik vi så pludseligt istå, og den anden kom færende forbi. Netop som vi skulle til at gå bagom, gik de istå, og vi for forbi. Det varede nok et kvarter, og vi kom tættere og tættere. Måske blev vi efterhånden tvunget så langt på den gale bov, at vi et øjeblik kom langt nok bagud, til at jeg turde skære op bagom, og det gik godt til alles lettelse. Der var udsendt opfordring til at søge nødhavn, men det blev pointeret, at der stadig blev taget både i mål. Det var vel naturligt at løbe ind i Kalvehave, men da der var 20 på vej ind samtidigt vestfra og lige så mange østfra, der var vendt om, turde jeg simpelt hen ikke rode mig ud i havnermanøvrer i det vejr, og satte min lid til, at vi havde en agten for tværs op over bugterne, så vi kunne løbe hjem til Sundby. Det skulle senere belønnes, at jeg var et pjok.

Vi krydsede nu op langs Viernose-skoven blot for rebet storsejl, tilsirækkeligt til at sejle dækket under vand, og regnen piskede vandret ind i ansigtet, så det var svært at se og at navigere. På et tidspunkt gav jeg ordre til at vende, men Uffe begyndte at falde af i stedet, han ville vist helst tilbage. Vi fortsatte dog, og fulgtes med en H-båd eller måske var det en 806. De havde haft en spiller

hængende i toppen i snart 3 timer og besluttede at sænke den i havet med fald og det hele efter firekostelet. Den bjærgede vi, for en spiler samler så meget luft, at den ikke synker ret hurtigt. Fin og ny var den, men flænget i toppen. Havde de besluttet at sænke den i havet på lænsen, kunne de selv have sejlet hen og bjærget den, men den løsning står jo ikke i lærebogen. Vi gav den siden til North Sails, som havde syet den, og der var nummer 1, men om den kom tilbage til ejermanden, ved jeg ikke. Fokken kom op igen, og det gik nemt over Fakse Bugt, men ud for Stevns kom der nogle ordentlige rivere, så båden skar op og roret svigtede, en bekendt svaghed ved spekkuggeren. Det gik dog videre uden problemer, vi havde det relativt roligt over bugterne og besluttede at følge banen Øst om Saltholm, og ikke blot hjem under Amager. Ved Drogden var bølgerne dog 3 m høje, mure af vand, der kom væltende. Det red vi pænt af, indtil en særligt kantet sø pludseligt kæntrede båden, og i stedet for at sidde ned blev vi rejst op med fart forover og udsigt ned i det frådende hav i læen, nær slyngtet ud af båden. Heldigvis fik vi begge fat i nogen, men vi så forskrækkede på hinanden og besluttede, lidt ulogisk, at tage storsejlet ned. Nu mørkede det, og der var ikke rart ved Saltholm. Jeg gav ordre til Carl om at styre 60°, indtil vi nåede fyrhøjen, der i det mindste kunne lede os lidt ad vejen. En H-båd lidt til lav lokkede ham dog, og han styrede 45° hver gang jeg så efter. Det skændtes vi om mange gange, indtil vi ret forude i halvmørket så en båd med blafrende sejl og en krængning på 45°. Han stod åbenbart på Søndre Flimt, og hvis blot vinden gik lidt mere i syd, ville han få

den høje sø ind og være i livsfare. Nu fungerede han som et perfekt sømærke. Så kunne Carl omsider finde ud af at falde af. Vi kom vel forbi Saltholm og skulle bidevind ind til Sjælland. Sejlføringen var jo tosset, med blot genuaen, en voldsom belastning af masten, da den ikke havde støtte på midten, og søen var om ikke høj så dog meget krap. Desuden var det koldt, og Carl, som ellers er blandt de sejeste, bad snart om at blive afløst ved roret. Vi andre sad og lusede os i kahytten. Vi nåede kysten, fik storejlet op igen, og det gik nu i smalt vande nemt til Helsingør.

Vi vandt sgu'!

Da vi havde passeret mållinien, slog vi et slag indad for at komme i havn. Så lød det fra dommerårmet: "Velkommen igen Rimfaxe", og en lang pause, hvor jeg tænkte, at nu diskvalificerer de os for at krydse mållinien to gange, men fortsættelsen lød: "Så vidt vi kan se, er I den første spækhugger i mål". Klokken var halv fem om morgenen, og vi var for trætte og for overraskede til egentlig at blive glade, vi havde jo heller ikke sejlet kapsejlad i over et halvt døgn, men blot prøvet at overleve. Hudesultene var vi også, provianten var næsten urørt, og vi varmede nogle dåser inden vi krøb til køjs. Sandt var det, vi havde vundet Sjælland Rundt, og egentlig i en pæn tid, sammenlignet med H-bådene, godt 40 timer. Kun 5 spækhuggere sejlede direkte i mål, andre havde nok været i havn et døgn, til vinden løjede til kuling. Der var en tolvtepræmie til den sidste, han nåede mål 13 sekunder før tidsfristen på 84 timer.

Hvorfor ikke til Lykke?

Næste nummer af Spækhuggemyt

bragte en artikel om Sjælland Rundt. Naturligt nok handlede den om kapsejladsen, der blæste væk. Den sluttede dog med en hånlig bemærkning om, at forfatteren, som vist stod bestyrelsen nær, var gået i nødhavn i Rungsted i en tid, der magerligt kunne have givet ham førstepladsen, hvis han havde fuldført. Ikke det mindste forkløede tillykke, endsiige navns nævnelse, rakte hans storsind til. Hvad skulle det nu til for? Her stillede vi trofast op år efter år som slagtekvæg, som sejrherren kunne rose sig af at have slået, mens vi måtte nøjes med en træplade med messing, som fortalte, at vi var i den bedste femtedel. En syttendepræmie har vi sågar, ikke det stolteste trofæ i samlingen, men hvem kan vinde sådan en nu om dage med kun 15 tilmeldte? Ret kryptisk var hans bemærkning også, der var jo ingen tidsangivelse eller andet. Lad gå med, at han ærgrede sig og at vi som før nævnt nok ikke var blandt de førende, da stormen kom. "Knudsen" var nok foran, men mistede masten og var ved at udløse en ny søkrig med Sverige, en historie, som han måske en dag vil fortælle lidt mere om. Racy var selvfølgelig sejlet hjem til Stege. Nå, forfatteren ville måske påstå, at sejladsen var afblæst, han kan jo have hørt dårligt efter, og så gået i havn i Rungsted ligesom jeg ville gøre i Sundby, men så havde han vel ikke fulgt banen øst om Saltholm om natten, og hvad skulle så tiden fortælle? Han kan jo også have fulgt banen og være blevet så forfærdet over at komme ind til Rungsted i smult vande og en ganske almindelig kuling på halvvind, at han har søgt nødhavn i stedet for at tage den sidste lille bid med. Helt sandsynligt er det vel ikke, men det må han nok selv svare på.

Dette sure opstød ville jeg vel have sendt dengang. Det blev ikke til noget, man skal ikke bede om ros. Vi havde blot fuldført i et vejr, som næppe mange har sejlet i hverken før eller siden, en bedrift i sig selv, uanset placeringen.

I magsvejr blandt amatører

De mange magssejladser i de forløbne år havde næsten gjort Sjælland Rundt til en folkesygdom. På det højeste var vi 96 spækhuggere. Nu vendte det, først gradvist senere voldsomt. De mange deltagere omfattede naturligt nok også mange urutinerede. Det kunne gå om dagen, men om natten kunne man opleve sære ting. Således husker jeg et kryds i svag vind i Storebælt, hvor man jo måtte holde godt udkig. Da kom en båd på bagbords halse, men den viste snart både rød og grøn lanterne og passerede os i læen på præcis modsat kurs, som den fastholdt længe efter at have passeret. Så måtte jo mindst en af os have misforstået noget. Det var nu også før alle havde fået Windex og en top-lanterne til at belyse den.

Med solen bankende ned

Et af disse stille år havde vi haft et koldt forår og en kold nat over Kattegat. I Sejrbøugten blev det lunt solskin fra morgensunden og vi fik skjorterne af. Hen ad middag var vi så blevet røde, og måtte have tøj på i varmen. Solen brændte ubarmhjertigt til klokken ni. Det var et af de år, hvor vi "sejlede i en stor bue udenom", når nogen lå stille. Således kom vi til Agerøsumd og så en stor flåde ligge i vindstille. Så besluttede vi at sejle uden om Agerø, hvilket vi gjorde sammen med en Triton, en lidt større båd af krydsfiner. Vel kommet rundt om øen kunne vi se, at de forreste

inde under land havde fået vind, så vi tog et ben ind til dem, men endte godt tilbage i rækken. Det fortrød vi snart, og stak igen til søs. Her lå vi hele eftermiddagen, nu for spiller. Solen brændte ubarmhjertigt, og søgte man i skygge i kahytten, var der forfærdeligt varmt, det føltes som at ligge på en stegepande. Jeg sad med en plastpose om hånden og styrede, forbrændt selv på hænderne. Siden da har garderoben altid omfattet hvide bukser og en hvid skjorte. Omsider kom vi til Knudshoved og havde sejlet fra hele feltet inde under land. Ved aftenstid nåede vi Storstrømsbroen, hvor der var opsamling. Vi var nogle spækhuggere og den omtalte Triton. Hele natten gik med at hale spiller op og ned, mindst hundrede gange, ikke at det hjalp, men vi vidste, at den der først fangede vinden kunne få et afgørende forspring på et øjeblik, langt hurtigere end i regulær vind. En anden effektiv metode var ofte i al stilhed og ly af mærket at luske frokostankeret ud over siden. Vi prøvede, men der var ingen strøm. En af spækhuggerne sejlede tæt forbi og spurgte, om vi ikke havde lidt rugbrød tilovers. Vi havde rigeligt, og de kvitterede med et par pilsnere. Der blev vel omsider lidt vind at sejle i, men så ved Langø døde det igen helt. Nu var de blevet møre i Tritonen og startede motoren, og vi forstod dem, men havde jo ikke muligheden. Sært nok kom vinden straks efter, og vi passede den på skæring med spilleren, og han måtte selv sætte spiller for at følge med. Den vind holdt helt til København. Surt må det have været for dem.

Hvo intet vover

Når man sætser, er der jo også en risiko for at tabe. Et år lå vi således på kryds

over Køge Bugt sammen med Miraculix. På vej over mod vestsiden af Salt-holm lykkedes det ham pludseligt at tage alle de rigtige vendinger, og vi kom langt bagefter på et øjeblik. Han fortsatte over mod et større feltovre ved Sverige, men jeg var blevet sur, og forsøgte i stedet at satse på Sjællandsiden. En hel lang eftermiddag fulgte nu i næssten vindstille, og når vi fik lidt vind, gik vi da også fremad i forhold til det store felt, men det varede aldrig så længe. Det endte med, at vinden kom først på svenskesiden, Miraculix blev vinder af spækhuggerklassen, vi blev nummer togenogtres.

Der var nu også år med hård vind. Et år kom vi således til Sejrøbugten på kryds i grov sø og godt sejlet agterud. Her kan søen være meget hård. Således mødte vi engang en båd, der lå på bagbord halse, som dog syntes at passere pænt foran. Men nej, den løb pludseligt ind i en høj sø og kom ikke over, men gled baglæns ned igen. Den gik vi klogeligt agten om. Nu passede vinden netop til, at man kunne tage et langt ben indenom Sejrø, så det besluttede vi. Lange timer i nattemørket fulgte, men på fladt vand. Det nervepirrende var, at hvis vinden blot drejede lidt, så ville vi tabe alvorligt. Det gjorde den ikke, vi holdt pænt ned på kostene og vendte ud mod Røsnæs, som vi netop ikke kunne holde op, atter i læ for søen, og da vi omsider nåede ud til pynten mødte vi en spækhugger. Det var Miraculix, og så vidste vi at den var hjemme, de andre havde ligget og banket pæle hele natten. Vi var tredje spækhugger ved Røsnæs, men mistede senere noget.

I 1990 var der spilerstart. 10-15 m/s på plat læns. Jeg sad som sædvanligt til rors, og vi kom i pendulsvingninger,

som jeg aldrig har formået at håndtere. Her lå vi desuden så tæt, at vi stort set ikke kunne manøvrere. Det blev ved truslen et par gange, men tilsidst kæntrede vi til luv, og med den store fart og spileren nede hos rødspætteerne, som bremse, blev det meget grundigt. Vi sad ikke i cockpitet, men lå og svømmede på åbent vand. Heldigvis havde vi alle fået fat i noget at holde i, så vi var stadig 4 ombord, da båden endelig rejste sig. Heldigvis er en spækhugger også konstrueret således, at vandet ikke løber ned i kabytten, selv ved 90 graders krængning. Den kraftige spiler holdt til det, men spilerstagen knækkede. Selv om vi egentlig sejlede ret godt det år, kunne vi naturligvis ikke følge med, da det endte med læns i let luft fra Smålandsfarvandet til Helsingør, så vi blev ustandseligt overhalet.

Hvorfor ikke bruge stennemolen ...

For nogle år siden kom vi til Helsingør henad midnat sammen med en større klynge både. Det var hård vind fra NV, så vi krydsede ind for storsejl som så ofte før. Lige inden for molehovedet til højre lå til vor undren to både fortojet op ad stennemolen, et ubekvent sted at parkere. Båden foran gik over stag og vi måtte følge, men her kom en større båd ind for motor. Den havde tydeligvis allerede glemt, at den for lidt siden var sejlbåd, så jeg løb lidt i vinden for at undgå kollision, der var jo også plads nok. Men da jeg lidt senere skulle over stag ude ved stennemolen, havde jeg åbenbart tabt for meget fart, for båden ville ikke over stag. Et lille kort forsøg mere var der plads til, men det lykkedes naturligvis heller ikke, og så var det bare ned med sejlet i en fart, og straks efter lå vi uden på de to andre på stennemolen

len. De var utroligt hjælpsomme, de må jo have gjort det samme selv, men et er at ligge op ad en stenmole i hård pålandsvind, et andet at have to andre til at trykke på, og alligevel ingen sure miner. Nogen tid senere vurderede jeg, at hvis vi fik et godt skub, så kunne vi løbe ud ad havnehullet for riggen. Som sagt så gjorde Carl var som sædvanligt alt for ivrig i sin hjælpsomhed, han var hoppet ned på en stor sten agter for at skubbe på, men gled, og vi havde nær efterladt ham svømmende i havnen. Vel ude af havnen mødte vi en stor sejlbåd, som vi bad trække os ind. "Næh, vi kunne kraftedne bare hente vores påhængsmotor nede fra kistebænken" lød det kontante svar!! Sådan en havde der nu aldrig siddet på Rimfaxe. Naturligvis kunne vi bare sætte sejl og prøve igen, men tanken om, at det kunne gå galt, var for stærk. En gang var flovt, en gentagelse ville være uforskammeret over for de andre, så vi sejlede direkte hjem, selv om klokken var 2 om natten. Imens vi funderede over de advarsler, der hvert år stod i sejladsprogrammet mod at anløbe Nordhavnen for sejl i hård nordvestlig vind, og den tilføjede opfordring til at lade sig slæbe ind samt anmodningen til både med motor om at være behjælpelige.

Lidt for megen dramatik

Rimfaxe har nu sejlet Sjælland Rundt 27 gange fra Helsingør og 3 gange "den rigtige vej". Det er lykkedes at gennemføre hver gang bortset fra 2 de seneste år. Første gang opdagede vi kort efter Gilleleje, at et undervant var ved at trevle sig op ved terminalen, så vi vendte om og gik ind i Gilleleje havn. Her fik vi ringet til Peter Bruun, som velvilligt lovede os, at vi kunne hente et

nyt undervant lørdag formiddag, og derved kunne vi så få en weekendtur til Kullen ud af det, nu vi var kommet af sted.

Anden gang var i 1997, og det blev noget mere dramatisk. For kun anden gang i alle de mange år kunne Sjælland Rundt startes sydover. Vi fik kludret grundigt i den stærke nordgående strøm, begyndende med, at vi kom hele 5 minutter for sent over linien, og vi kunne senere konstatere, at vi havde tabt en hel time allerede ved Drogden. På vej over Køge Bugt fik vi dog glæde af vort hemmelige våben, en lille skæringspiller af meget svær dug, som vi kan bære, når de andre bliver nødt til at bjærge deres, uden frygt for at rive spileren i stykker. Det kneb ganske vist lidt med at holde Stevns fyr, og vi skar også op af og til, men vi trak så voldsomt fra de både, vi havde ligget ved siden af, at det ikke kunne tabes igen, når blot vi bjærgede spileren lige rundt om fyret. Det blev altså strategien, og jeg gik til køjs for at være frisk til Bøgestrømmen. Her lå jeg så trygt, selv om de væltede lidt, indtil jeg hørte et ordentligt brag efterfulgt af nogle stille eder og så komplet stilhed. Jeg tænkte, at der var knækket et spillerskøde, kom ud af køjen og stak hovedet op ad lugen. Det var langt værre, der var ingen mast! Det var hækstaget, der var gået, ja nøjere beset var det wiren i muskelboksen, der var knækket, og så bejdede masten først en god meter over dækket, for siden at brække lidt længere nede. Her er det vist på sin plads med en længere parentes:

ADVARSEL:

Det er nødvendigt at gennemgå sit hækstagsarrangement kritisk, hvordan

det end er udformet, også selv om, eller måske snarere ikke mindst, hvis, det har virket i mange år, vores f.eks. i stormen i 1984. Senere gennemgang viste, at wiren var knækket ikke direkte ved terminalen, men nogle centimeter under, hvor den på den anden side aldrig havde været bøjet eller kunne være slidt, så det måtte være metallræthed. I diskussionen med John Mast om, hvordan man kunne sikre sig bedre, kom det frem, at den bløde løbende wire i muskelboksen kun havde den halve brudstyrke af den stive stående rig, som havde en brudstyrke på ca. 4 ton. Jeg foreslog så at gå op i dimension, men det krævede en større diameter af det hjul, som den løb rundt om. Diameteren af hjulet skulle være 10 gange wirens diameter. Jeg endte alligevel med at bestille en 6 mm wire, som dog havde en halv gang større brudstyrke. Mange har nok stadig sådan en muskelboks og har problemer med, at den klemmer sig fast, fordi gnidningen i hjulene bevirker, at trækket bliver meget større i den side, man trækker fra, så at akslen kanter. Løsningen er at tage et eller to hjul af på hver aksel og sætte nogle skiver mellem de resterende hjul, gerne sådan at momentet bliver mindst i træksiden, så fungerer det fint. Det er blot nødvendigt at forny wiren med års mellemrum, selv om den ikke viser tegn på slid eller ælde. Mange har i stedet en hanefod, og så haler de jo med dobbelt part, men de skal også sikre sig, at blokken har et tilstrækkeligt stort hjul, og at den iøvrigt har den fornødne brudstyrke. Også de skal nok forny wiren. Det er nemlig et forfærdeligt rod at brække masten, selv som her, under forholdsvis fredelige forhold.

Tilbage til historien. Vi sejlede med

stor genua og spiler, med vind lidt agten for tværs og måske 10 m/s. For at undgå, at båden skar op, blev storsejlet slækket helt af i pustene. Bagefter er det jo nemt at se, hvordan situationen kunne være reddet, hvis blot nogen havde opfattet det i tide. Mikael havde hørt en knirke, da wiren begyndte at briste, og havde han blot set efter, kunne båden jo løbes i vinden, storsejlet hales hjem, så det kunne støtte masten, og spileren bjærges. Siden kunne man så bjærgen genuaen og bruge faldet til at lave et bakstag. Vi kunne da nemt være sejlet hjem. Nu lå hele masten lodret ned i vandet, og båden rullede forfærdeligt, fordi der ikke var mast på. Det første vigtige var derfor at finde livlinerne frem, og så blev sejlene bjærget op fra dybet, et for et. Til sidst blev også masten bjærget op på kahytten og bommen taget af. Vi begyndte så at forberede en nødrig af spilerstagen, samt at fundere over, hvor vi kunne søge havn. Nærmest var jo Bøgeskov, men det kunne nok ikke lade sig gøre. Her skal det siges, at flere både var sejlet tæt forbi og havde spurgt, om vi var i nød og om nogen var faldet overbord eller kommet til skade, og vi havde svaret, at alt var under kontrol, så de fortsatte. LA-krydsen "Knirke" havde dog gjort sig den umage at ringe til Helsingør, for at få dem til at sende assistance. Svaret var, at det kunne de ikke, og de bad i stedet ham selv om at assistere. Derfor kom de snart efter tilbage og tilbød at slæbes os til Køge. Det var svært at sige nej til, selv om det var synd for dem, idet de havde glædet sig til for en gangs skyld at fuldføre. Nu måtte de opgives uden egen skyld. Efter nogen vanskeligheder fik vi et tov over. Vi kunne jo ikke komme for nær hinanden, og vig-

tigt var også, at de ikke fik tovet i skruen.

Mine brødre har for 25 år siden brækket masten i Køge Bugt og blev trukket i havn af en hjemmevernskutter. Det var en dramatisk affære, hvor forklampen blev revet ud af dækket, og Carl måtte sidde på fordækket og styre trossen, iført et par arbejdsthandsker, som de dog hensynsfuldt havde smidt ombord. Det skyldes, at de har en ide om, at man skal sejle mellem otte og ti knob. Her blev vi trukket af en sejlbåd med blot fire fem knob, og det var fredeligt. Eneste dramatiske situation opstod, da jeg ville etablere en nødlanterne, det var min ankerlanterne, en pinolpære loddet til en ledning, som jeg nu ville binde fast på "mastetoppen". Den ene hånd skulle bruges til at holde sig fast, og det var svært at binde med blot en hånd. Netop som jeg tog den anden hånd til hjælp, lavede båden en af de hurtige rulninger, som den manglende mast bevirkede, og jeg var nær røget overbord. Det endte dog godt, og vel ankommet til Køge, hyggede vi os nogle timer med Knirkes besætning.

Da vi vågnede næste morgen, sagde Uffe: "Jeg har fået en genial ide". En forurroligende indlædning, men han fortsatte: "Her går jo S-tog hjem, så vi kan tage hjem efter en bil, hente påhængsmotoren, og så sejle hjem for den". Jeg havde omsider anskaffet en brugt påhængsmotor, og havde gode, men meget få erfaringer med den, og da jeg nødtigt ville slæbes i havn en gang til, var jeg lidt skeptisk. Havet var dog roligt, og da også vejrudsigten lovede stille vejr, blev det besluttet. Min nabo hjemme i haven havde belært mig om, at man sejlede 2 sømil på 1 liter benzin, så jeg målte afstanden med rund hånd til 60 sømil

(der kan næppe være meget mere end det halve), altså 30 liter, som jeg runde op til 40. De kom senere for en sikkerheds skyld tilbage med 50, men vi brugte kun ca. 13. Mens Uffe og Mikael tog hjem, skulle Carl og jeg rigge masten af, tørre sejl og pakke dem i poser, og løvrigt gøre alt klar. Desuden skulle jeg ringe til familien, til Helsingør og til forsikringsselskabet. Man undrer sig over, at telefonboksene bliver hærget, men når man har prøvet tilstrækkeligt mange gange at putte 2 kr. i automaten og så observere, at det koster præcis 10 øre, at få at vide at der er optaget, således at det bliver lige så dyrt næste gang, så kommer lysten unægteligt op i en.

Knappt var jeg omsider kommet igenem også til Helsingør, og vendt tilbage for at assistere Carl med at finde diverse specialværktøj, før en journalist og en fotograf fra Bertingske Tidende troppede op og høfligt spurgte, om det var os, der havde knækket masten, og om de måtte stille nogle spørgsmål. Det måtte de naturligvis gerne, og de indledte med: "Var det ikke et forfærdeligt hårdt vejr?" "Næh, det var såmænd ikke så slemt", svarede jeg, i overensstemmelse med sandheden. Det medførte en længere pause, måske var det det eneste spørgsmål, de havde forberedt på vejen. Men med svaret behørigt noteret ned, ville de da så gerne vide, hvad der skete, og jeg fortalte, at vi førte fulde sejle og spiler, da hækstøget brast. De havde ingen anelse om, hvad en sejlbåd var, og jeg forsøgte at forklare, hvor hækstøget sad osv., men alt gik så langsomt, og jeg var jo lidt stresset, så jeg foreslog dem at tage et billede af båden. De skyndte sig så at tage billeder af en stor motorsejler, der var ved at rigge til, og jeg måtte forklare, at min båd var

den lille æggeskal bagved, med mæstestumpen. Så foreslog jeg dem at tale med Carl, mens jeg kunne få overblik over alle de stumper af rig, sejl og brugt værktøj, der i mellemtiden havde bredt sig over et større areal. Han var behjælpelig og fandt så på den geniale ide, at de burde tale med vore regningsmænd, og således fik de da til sidst skrevet en for udenforstående helt fornuftig artikel. Jeg blev fremstillet som lidt vranten, måske forfjent, men værre var, at mere eller mindre misforståede oplysninger blev sammenskrevet og fremstillet som direkte citater, en skrækkelig og meget udbredt uvane i pressen. Således begyndte min første udtalelse: "Det blæste med kulingstyrke..." Det havde jeg dog netop ikke søgt.

Vi kom vel hjem til Sundby og havde atter haft en oplevelse, ganske vist af dem, man helst havde været foruden, ikke mindst på grund af de følgende trængsler. Således var det meget usikkert, om jeg kunne få en ny mast, inden John Mast lukkede ned for ferie. Forsikringen dækkede, men selvrisikoen var indeks-reguleret, og mast og rig kun dækket med 20% af forsikringssummen. Da vi havde så mange genanvendelige stumper, gik det dog altsammen, og jeg fik alligevel en sommertur med min lille søn. Da først det hele var vel overstået, så var erindringen trods alt koncentreret om det gode kammeratskab og hjælpsomheden, og det var jo dog en oplevelse.

I min alder er fornemmelsen af genitagelse vist det værste, som når indkøbsvognen i ISO næsten selv finder vej rundt ved provianteringen, eller når båden som en gammel hest selv finder vejen rundt. Her er vi nok ved det centrale i Sjælland Rundt for mig: Det har i

mange år været indledningen af min sommerferie, og når vi er kommet rundt, med alle de trængsler, skuffelser og eventuelt store glæder, som det har medbragt, så er alt, hvad der gik forud, så langt væk, at ferien virkelig er begyndt. Vi lægger naturligvis ud hvert år for at vinde, men må jo tage til takke med en mere beskeden placering. Sejlene har forlængst nået pensionsalderen, de er stadig fra 1978, og den store spiler, som det var meningen at investere i, da vi først havde fået den lille solide til at skåne den med i hårdt vejr, ja den blev der heller aldrig råd til. Desuden har vi også selv snart nået pensionsalderen, og her er ikke engang penge til strækkeligt. Træning bliver det heller ikke til, vi sejler næsten ikke kapsejls mere. Alligevel er det hver gang en oplevelse, så lad os igen blive nogle flere.

Der er jo nu også en ny generation af ejere på vej. I årenes løb er folk endog kommet langvejs fra for at deltage. Således bornholmeren, som vi lærte at kende et år, da vi på grund af vindstille først var kommet til Helsingør ud på morgenen om fredagen, men vi skulle heldigvis først starte om eftermiddagen. Kl. 8 bankede det på dækket. Det var bornholmeren, der frejdigt bad at låne en kasserolle, så han kunne koge æg, eller var det kaffe? Han var sød og rar og lidt usædvanlig. Han var kommet fra Tejn singlehand, ventede nu på gasterne til Sjælland Rundt, og skulle vel også hjem igen, åbenbart uden at tynde båden med overflødigt køkkentøj. Vi bandede ham langt væk, medens vi forgæves søgte at sove videre, ustandseligt forstyrret af højtaleren.

Mogens Hauschultz, "Rimfaxe" D 32

MARKEDSPADSEN

KØB - SALG - BYTTE

ANNONCE: KØBES

Mit motorstativ er ikke den originale model og fungerer ikke tilfredsstillende. Derfor er jeg interesseret i enten et originalt motorstativ eller en anden model, som til gengæld skal fungere til min 5 hestes Yamaha, så den ikke tager betegnelsen udenbordsmotor for bogstaveligt.

Henvendelse:

Torben Steen Jensen pr.v. ☎ 86 55 17 99
DEN 177 E-mail:
 tsj@post5.tele.dk

ANNONCE: SÆLGES

Et storsejl, 6 år gammelt og velholdt:
Pris DKK 1500,00.

En ældre skæringsspiller, velegnet til tursej-
lads:

Pris DKK 1.500,00.

Henvendelse:

Torben Steen Jensen pr.v. ☎ 86 55 17 99
DEN 177 E-mail:
 tsj@post5.tele.dk

ANNONCE: KØBES

Spækhugger købes, gerne moderne Family.

Henvendelse:

Per Steinar Høksaas ☎ +47 37 15 09 08
Klyveren 12
N-4950 Risør, Norge

ANNONCE: SÆLGES

Storsejl fra 98, Sejlceneret, perfekt stand:

Pris DKK 5500,00

Genua fra 97, Sejlceneret, perfekt stand:
pris DKK 4.500,00

Fok fra 94, Diamond, meget lidt brugt:
Pris DKK 3.000,00

Henvendelse:

Jakob Iversen, DEN 308 ☎ 6331 0900
 E-mail:
 jaiv@post11.tele.dk

ANNONCE: SÆLGES

Storsejl (Euro Sail), kun sejlet DM 98 (ca.
20 timer) sælges. Pris DKK 7.000,00

Henvendelse:

Henrik Buhl
pr.v. ☎ 45 88 96 98
job ☎ 45 25 60 34
E-mail: hb@its.dnu.dk

Referat af bestyrelsesmøde d. 23. januar 1999

1. Valg af referent Torben
2. Orientering vedr. generelle opgaver <ul style="list-style-type: none">• Jette gennemgik bladplanen, en redaktionel linie blev fastlagt/diskuteret. Jette rykker for bidrag fra bestyrelsen.• Medlemsregisteret blev gennemgået. Torben vedligeholder listen for fremtiden i Torben Precis database. Jette overtager igen butikken.• Hanne gennemgik regnskabet. Der er godt styr på det.• Torben orienterede om butikken. Der er ikke flere trøjer. DASP laver T-shirts, Jakob laver et forslag.
3. DM 1999 Hvordan går det? Orientering fra Hanne. Arrangementet er på plads – Lynæs og Hanne har godt styr på tingene. nc.
4. DM 2000 Nyborg vil gerne afholde DM for spekhuggere i år 2000. Jakob har kontakt med Nyborg Sejlklub.
5. Mast Intet nyt.
6. Hjemmesiden Vi vil prøve at få hjemmesiden startet igen på en ny server. Der er forskellige muligheder. Kim vil spørge sin søn om han ikke kan stå for det. Jakob er bestyrelsens ansvarlige. <i>(Hjemmesiden er nu kørende på adressen: www.dk-sejlads.dk/huggerklub. red.)</i>
7. Gennemgående sejlpinde Torben skal udarbejde et indlæg til Spekhuggernyt om bestyrelsens holdning. <i>(Se andetsteds i bladet.)</i>
8. Ændringer af klasseregler og vedtægter. Erik Salling arbejder med et forslag til tilpasning af klasseregler og vedtægter til ISAFs EQ Rules. Vi hører mere til det ved næste møde, hvor der er et udkast færdigt.
9. Nyt til butikken Jakob vil lave et forslag til T-Shirts.
10. Budget og aktivitetsplan for 1999. Hanne vil lave et budget
11. Eventuelt Næste møde er den 16/4 hos Jakob. <i>(Dette møde er blevet udsat, da formanden skulle flytte 15/4. red.)</i>

Opgavefordeling i bestyrelsen

Bestyrelsen har lavet nogle rokader af interne og eksterne funktioner, både faste og ad hoc og og sådan ser det ud:

Navn	Overordnede opgaver	Ad hoc opgaver
Torben Vang medlem	formand, medlemservice og -kartotek, kontakt til DS,	gennemgående sejpinde, aktualisering af klasseregler, masteprofil
Hanne Skovbjerg medlem	kasserer, medlemservice	DM 1999,
Kim Isager medlem	medlemservice	masteprofil
Jacob Jes Iversen medlem	klubbens hjemmeside, kontakt til webmaster, medlemservice	DM 2000, sortiment til butikken, masteprofil
Troels W. Sørensen medlem	medlemservice	DM 1999, sortiment til butikken,
Jette Th. Simonsen medlem	kontakt til DS, "bestyrer" DASP-butikken, kontakt til PostDanmark, medlemservice, redaktør	aktualisering af klasseregler
Svend Aage Sibbesen stedfort.		
Mogens Isager	Webmaster på hjemmesiden	

Denne oversigt vil løbende blive opdateret og forefindes også på hjemmesiden. Og nu kan *hele* bestyrelsen kontaktes via e-mail - se side 2 i dette blad.

En enkelt bøn skal lyde fra redaktør og klubbens nye webmaster, Mogens Isager: Vil du sende en "tung" fil - f.eks. foto af din båd, grafikfiler o.l. - *SKAL* filen være pakket (komprimeret) i WinZip, så det går hurtigt med at "down load"?. Alternativt sender du filen på en diskette med alm. post. Arbejdet for klubben er frivilligt og ulønnet, men vi synes, glansen går lidt at arbejdet, når vi skal have udgift af det med en forhøjet telefonregning.

Bestyrelsen

Tærø Rundt - 10 års jubilæum

Bogø Sejlklubs "Tærø Rundt" fejrer i år 10 års jubilæum. Det skal naturligvis mærkes, først og fremmest med et forhåbentligt rekordstort deltagerantal (sidste år 63 deltagere), men også med en uformel og uforglemmelig jubilæumsfest, hvor der bliver tændt op i indtil flere griller (det står der i retskrivningsordbogen!).

Medbring ko/fugl/fisk til grillen samt det tilbehør, du vil fortære. Øl/vand/vin kan købes til fordelagtige priser. Efterfølgende er et rockorkester engageret, så alle kan røre sig efter at have siddet stille en hel dag.

Nærmere information kan fås ved henvendelse til Jens Linnet, tlf. 55 89 44 77.

Red.

Sortiment i DASP-Butikken

Kort før jul (i 1998!) blev den sidste sweatshirt solgt i butikken. Bestyrelsen håber snart at have nogle flotte t-shirts til salg. Vi håber at kunne præsentere dem senest ved DM i Lynæs.

Butikken er i øvrigt overgået til Jette Th. Simonsen igen.

Bestyrelsen skal venligst anmode om, at når du vil bestillinger foretages direkte til Jette ved telefonisk/e-mail henvendelse - *ikke* som en indbetaling, kontant/check/giro, til kassereren. Så bliver din ordre nemlig ikke registreret, men pengene lægges blot i kassen.

Haves: Én redaktør med for lidt tid, men idéer Ønskes: Flere i redaktionen, også gerne med idéer

Flere læsere har venligt (bekymret?) rykket for dette nummer af Spækhuggernyt. Og ja, bladet er forsinket, når man tar i betragtning, at der var deadline i februar. Flere har dog nydt godt af den "elastiske" udgivelsesdato - bladet er denne gang det største i min tid som redaktør - men alligevel....

En cocktail blandet af redaktørens husbyggeri (pågår stadig) og ekstraordinært højt arbejdspris i mit civile job (involveret direkte i valgkampen til Europa-Parlamentsvalget den 10. juni) har trukket betydelig veksler på min tid og energi. Det betyder ikke, at jeg ikke har tænkt på bladet. Jo, såmænd, det har den dårlige samvittighed sørget for at minde mig om! Og så begynder morskeren at blegne.

Jeg kan godt li' at skrive og lave blad og vil gerne fortsætte som redaktør af Spækhuggernyt, men redaktionen må udvides. Jeg har for lidt tid til at kaste mig over de idéer, jeg har for bladet. Jeg bruger alene ca. 10 timer på hvert blad, dette nummer har dog "kostet" ca. 15 timer. Og så er det sjovere og mere konstruktivt, når man er flere. Bladet kan f.eks. udvides med temaer, interviews, statistik og hvad hjertet, læsere og idéer ellers begærer. Dermed bliver bladet (forhåbentlig) også sjovere at læse for medlemmerne. Ingen idé eller forslag er for stor eller lille, hvad angår bladets indhold og lay out.

Konkret har jeg følgende i tankerne med hensyn til en redaktion: Redaktio-

nen består af det antal personer, der har lyst til at lave blad - der er ikke nogen øvre grænse. Jeg forestiller mig, at vi mødes umiddelbart efter deadline og sætter bladet sammen. Det kan være en hverdagsaften eller en dag i en weekend. Forinden har de enkelte redaktionsmedlemmer modtaget indlæg/opgaver, som er klar til opsætning på redaktionsmødet. Det er vigtigt, at vi mødes et sted, hvor der er min. 2 PC'er til rådighed og helst kopimaskine. Det kan være på mit arbejde (Christiansborg), eller hos andre redaktionsmedlemmer med lignende elektroniske forhold, det finder vi ud af. "Eksterne redaktionsmedlemmer" vil dog også være en realitet, da hele landet af geografiske årsager ikke kan være til stede på redaktionsmøderne.

Så har du lyst til at have del i udviklingen af Spækhuggernyt og få nogle hyggelige timer sammen med andre huggersesjellere, så ring på 20 65 20 22 eller skriv en mail til adressen: viets@folkekettinget.dk. Jeg glæder mig til at høre fra dig.

Mange sejerhilsner

Jette, red.

Bladplan 1999

Nr. 64/juni 99:

- Tilmeldingsblanket til DM 99 i Lynæs
- Optakt til DM
- Medlemslisten/fartøjsregistret
- Indkaldelse til generalforsamling
- Indkomne forslag til generalforsamlingsgen
- Annoncer
- og som altid: Indlæg fra medlemmerne

Nr. 65/september 99:

- Resultat af DM 1999
- DM-beretning
- Referat af generalforsamling
- Annoncer
- og som altid: Indlæg fra medlemmerne

Nr. 66/december 99:

- Resultater af pokalserieme
- Referat af bestyrelsesmøde
- Annoncer
- og som altid: Indlæg fra medlemmerne

ψ ψ ψ ψ ψ ψ ψ ψ ψ ψ ψ ψ ψ ψ ψ ψ

DM 1999

afholdes i dagene 5.-8. august 1999 i Lynæs (på toppen af Sjælland, hvis nogen skulle være i tvivl).

**Spødbåtsamarbejdet
for Lynæs og omegn**

DASP-butikken

Trim 93	100 kr. + porto
Jubi-plakaten	20 kr. + porto
Streamer til bil /båd	gratis
Stander	50 kr.
Sweatshirt M-XL - UDSOLGT -	- UDSOLGT -

Bestilling sker hos *Jette Thisted Simonsen*, ☎ 20 65 20 22 eller via e-mail: jette.simonsen@get2net.dk

Dog skal betaling ske til kassereren.

OBS! OBS! OBS!

Husk at oplyse ny adresse ved flytning. Ellers får du ikke bladet.

Deadline

til næste nr. af Spækuggernyt er:

søndag den 6. juni 1999

03528 KHC
HANS STORM
SØNDERSØVEJ 32
2820 GENTOFTE

2

000

2820 o 13/22 1

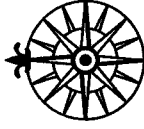

ALT TIL DIG OG DIN BÅD

Vi er lagerførende i originale Spækhugger-dele
og har et meget stort udvalg i tov, maling, sejlerøj, elektronik mv. samt eget riggerværksted

Vi ses i

BALTIC
BÅDUDSTYR

København: Arhusgade 97 • 2100 København Ø • Tlf. 35 38 44 00 • Fax 35 26 44 17

Roskilde: Strandgade 1 • 4000 Roskilde • Tlf. 46 36 07 68 • Fax 46 32 44 17